

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

- 4091** *Real decreto lei 10/2012, do 23 de marzo, polo que se modifican determinadas normas financeiras en relación coas facultades das autoridades europeas de supervisión.*

I

A transposición en prazo de directivas comunitarias, especialmente as de mercado interior, constitúe na actualidade un dos obxectivos prioritarios establecidos polo Consello Europeo. A Comisión Europea somete informes periódicos ao Consello de Competitividade, aos cales dá un alto valor político por canto serven para medir a eficacia e a credibilidade dos Estados membros na posta en práctica do mercado interior.

O cumprimento deste obxectivo resulta hoxe aínda máis prioritario tendo en conta o novo escenario deseñado polo Tratado de Lisboa polo que se modifican o Tratado da Unión Europea e o Tratado constitutivo da Comunidade Europea, para os incumprimentos das obrigas de transposición en prazo, para os cales a Comisión pode pedir ao Tribunal de Xustiza da Unión Europea a imposición de importantes sancións económicas de maneira acelerada (artigo 260.3 do Tratado de funcionamento da Unión Europea –TFUE–).

España vén cumprindo de maneira consistente cos obxectivos de transposición en prazo comprometidos desde o inicio do seu establecemento; no entanto, nestes momentos presenta un atraso na transposición da directiva que se incorpora con este real decreto lei, en risco de multa polo artigo 260.3 do TFUE.

Por isto, ante a gravidade das consecuencias de seguir acumulando atraso na tramitación desta norma, resulta necesario acudir á súa aprobación mediante real decreto lei, o que permitirá fechar o procedemento de infracción aberto e con isto evitar a imposición de sancións económicas a España

Canto á utilización do real decreto lei como instrumento de transposición, cabe sinalar que o Tribunal Constitucional, na sentenza 23/1993, do 21 de xaneiro, sinala que o decreto lei é un instrumento constitucionalmente lícito para afrontar conxunturas económicas problemáticas, e na súa sentenza 1/2012, do 13 de xaneiro, avala a concorrencia do orzamento habilitante da extraordinaria e urxente necesidade do artigo 86.1 da Constitución cando concorran «o patente atraso na transposición» e a existencia de «procedementos de incumprimento contra o Reino de España».

Por outra parte, non é a primeira vez que se debe recorrer a este instrumento xurídico para eludir o risco certo e inminente da imposición de sancións económicas polo incumprimento do dereito da Unión Europea. Así, o ditado do Real decreto lei 8/2007, do 14 de setembro, polo que se modifican determinados artigos da Lei 23/1992, do 30 de xullo, de seguranza privada, xustificouse na «existencia dun presuposto habilitante, a que se refire a xurisprudencia do Tribunal Constitucional, no cal a necesidade de orixe da norma deba ser de tal natureza que non poida ser atendida pola vía do procedemento lexislativo de urxencia, debido á exixencia da súa inmediatez», presuposto que tamén concorre no caso actual.

II

O presente real decreto lei introduce as modificacións lexislativas exixidas pola transposición da Directiva 2010/78/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, pola que se modifican as directivas 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE e 2009/65/CE en relación coas facultades da Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), a Autoridade Europea de Supervisión

(Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación) e a Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Valores e Mercados).

En novembro de 2008 a Comisión encargou a un grupo de expertos de alto nivel presidido por Jacques de Larosière a elaboración dunha serie de recomendacións sobre como reforzar as medidas de supervisión co albo de mellorar a protección do cidadán e de restaurar a confianza no sistema financeiro. No seu informe final, presentado o 25 de febreiro de 2009 («o Informe de Larosière»), o grupo de expertos de alto nivel recomendou que se reforzase o marco de supervisión, a fin de reducir o risco e a gravidade de futuras crises financeiras.

A raíz deste informe, o Consello Europeo, nas conclusións que seguiron á súa reunión do 18 e 19 de xuño de 2009, recomendou que se crease un Sistema Europeo de Supervisores Financeiros composto por tres novas autoridades europeas de supervisión, o que deu lugar á aprobación do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea a Autoridade Bancaria Europea; o Regulamento (UE) n.º 1094/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea a Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación; e o Regulamento (UE) n.º 1095/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea a Autoridade Europea de Valores e Mercados.

A modificación da arquitectura institucional de supervisión establecida no ámbito da Unión Europea fixo necesaria a adaptación da normativa comunitaria existente á nova arquitectura e aos novos procedementos derivados do novo esquema de supervisión, o que se produciu mediante a aprobación da citada Directiva 2010/78/UE.

A Directiva 2010/78/UE procedeu a introducir modificacións nas directivas sectoriais co fin de integrar no marco europeo de cooperación entre supervisores as novas autoridades creadas, e permitir que estas autoridades cumpran as funcións establecidas nos seus respectivos regulamentos.

Tendo en conta o anterior, e en paralelo ás modificacións realizadas no ámbito da Unión Europea, o presente real decreto lei incorpora ao dereito nacional as modificacións introducidas pola Directiva 2010/78/UE, exceptuando as normas relativas ao branqueo de capitais, que serán obxecto de transposición nunha norma de rango regulamentario; e as relativas ás institucións de investimento colectivo, que son obxecto de transposición a través da Lei 31/2011, do 4 de outubro, pola que se modifica a Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo e a súa normativa de desenvolvemento.

Para levar a cabo esta transposición, o real decreto lei contén disposicións cuxo contido se centra nos seguintes elementos:

Primeiro, obriga de cooperación coa Autoridade Bancaria Europea, a Autoridade Europea de Valores e Mercados e a Xunta Europea de Risco Sistémico.

Segundo, comunicación á Autoridade Bancaria Europea e á Autoridade Europea de Valores e Mercados de diversos aspectos relacionados coa supervisión da solvencia das entidades financeiras.

Terceiro, introdución do mecanismo de mediación vinculante da Autoridade Bancaria Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados en caso de conflitos entre supervisores de distintos Estados membros.

Cuarto, obriga de consulta á Autoridade Bancaria Europea.

Quinto, información á Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación sobre certos aspectos relacionados coa actividade e supervisión dos fondos de pensións de emprego.

Tendo en conta estas premisas, este real decreto lei está integrado por sete artigos, cada un dos cales introduce modificacións, nas liñas apuntadas anteriormente, ás leis seguintes: Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros; Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas; Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores;

Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito; Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores; Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións; Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro.

As medidas establecidas neste real decreto lei teñen como fin adaptar o esquema nacional de supervisión ás obrigas derivadas do dereito da Unión Europea que establecen un novo marco europeo de supervisión provisto daqueles instrumentos que se consideran imprescindibles para evitar a reprodución de prácticas financeiras que estiveron na orixe da crise económica. Esta adaptación débese realizar coa máxima celeridade posible, pois só desta maneira o esquema de supervisión europeo terá efectiva implantación no noso país de maneira coordinada co resto dos Estados membros, tal e como exige a normativa europea.

III

A grave conxuntura de crise económica xerou unha forte caída da actividade económica e correlativamente unha forte baixada na recadación de recursos por parte das administracións territoriais. Isto está ocasionando atrasos acumulados no pagamento das obrigacións que contraeron cos seus provedores, coa conseguinte incidencia negativa na liquidez das empresas e a destrución de emprego. Esta situación vese agravada polas exixentes restricións de acceso ao crédito e ao desconto bancario desas obrigacións pendentes de pagamento.

Co obxectivo de fornecer solucións a esta grave situación o Goberno aprobou o Real decreto lei 7/2012, do 9 de marzo, polo que se crea o Fondo para o financiamento dos pagamentos a provedores, que completa o previsto no Real decreto lei 4/2012, do 24 de febreiro, polo que se determinan obrigas de información e procedementos necesarios para establecer un mecanismo de financiamento para o pagamento aos provedores das entidades locais. Para a súa correcta aplicación e para disipar incertezas, inclúese unha modificación dalgúns aspectos do Real decreto lei 7/2012, do 9 de marzo, polo que se crea o Fondo para o financiamento dos pagamentos a provedores, co obxectivo de facilitar a súa aplicación urxente e inmediata con maior seguranza xurídica.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do ministro de Economía e Competitividade, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 23 de marzo de 2012,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

A Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, queda modificada como segue:

Un. A alínea d) do número 2 do artigo décimo bis queda redactada do seguinte modo:

«d) Cooperar estreitamente con outras autoridades competentes con responsabilidade supervisora sobre as entidades de crédito estranxeiras, matrices, filiais ou participadas do mesmo grupo nos termos previstos no artigo 6 do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño.

En particular, o Banco de España cooperará coas mencionadas autoridades competentes na concesión da autorización para o uso de cualificacións internas de crédito ou métodos internos de medición do risco operacional aplicable nos grupos españois de entidades de crédito e na determinación das condicións, ás cales, se for o caso, deberá estar suxeita esa autorización.

As solicitudes de autorización mencionadas no parágrafo anterior, presentadas por unha entidade de crédito matriz da Unión Europea e as súas filiais ou, conxuntamente, polas filiais dunha sociedade financeira de carteira matriz da Unión Europea, dirixiranse ao Banco de España, na súa condición de autoridade responsable do exercicio da supervisión dos grupos consolidables de entidades de crédito.

Nestes supostos, nun prazo non superior a seis meses, o Banco de España promoverá a adopción dunha decisión conxunta sobre a solicitude coas demais autoridades competentes doutros Estados membros encargadas da supervisión das distintas entidades integradas no grupo. A resolución motivada que recolla esta decisión conxunta será notificada ao solicitante polo Banco de España.

O período a que se alude no parágrafo anterior comezará na data de recepción da solicitude completa polo Banco de España. O Banco de España remitirá esta solicitude sen demora ás demais autoridades competentes.

En ausencia dunha decisión conxunta entre o Banco de España e as demais autoridades competentes no prazo de seis meses, o Banco de España resolverá sobre a solicitude. A resolución motivada terá en conta as opinións e reservas das demais autoridades competentes expresadas ao longo do prazo de seis meses. A resolución motivada será notificada ao solicitante e ás demais autoridades competentes polo Banco de España.

Se ao final do período de seis meses algunha das autoridades competentes implicadas remitiu o asunto á Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se deroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión, o Banco de España adiará a súa resolución e agardará pola decisión que a Autoridade Bancaria Europea poida adoptar de conformidade co artigo 19, número 3, do dito regulamento. Posteriormente, resolverá conforme a decisión da Autoridade Bancaria Europea. O período de seis meses será considerado o período de conciliación no senso do artigo 19 do citado regulamento.

No caso do procedemento equivalente que rexa, conforme o previsto na Directiva 2006/48/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio, as autorizacións antes mencionadas cando se trate de grupos de entidades de crédito estranxeiros en que se integre unha entidade de crédito española, o Banco de España, ademais de cooperar na decisión conxunta que se poida adoptar, poderá aceptar, se for o caso, as decisións que ao respecto adopten as autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea cando sexan estas as responsables do exercicio da supervisión daqueles grupos. A entidade española afectada calculará os seus requirimentos de recursos propios conforme tal decisión.

Regulamentariamente, poderanse concretar os termos do procedemento de cooperación a que se refire esta alínea.»

Dous. A alínea e) do número 2 do artigo décimo bis queda redactada do seguinte modo:

«e) Subscribir acordos de coordinación e cooperación con outras autoridades competentes que teñan por obxecto facilitar e establecer unha supervisión eficaz dos grupos encomendados á súa supervisión e asumir as tarefas adicionais que resulten de tales acordos.

En particular, o Banco de España poderá subscribir un acordo bilateral de conformidade co artigo 28 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, para delegar a súa responsabilidade de supervisión dunha entidade filial nas autoridades competentes que autorizen e supervisen a empresa matriz, co fin de que estas se ocupen da vixilancia da filial conforme as disposicións previstas nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento. O Banco de España deberá informar da existencia e o contido de tales acordos á Autoridade Bancaria Europea».

Tres. A alínea f) do número 2 do artigo décimo bis queda redactada do seguinte modo:

«f) Advertir, tan logo como sexa posible, o titular do Ministerio de Economía e Competitividade, as restantes autoridades supervisoras, nacionais ou estranxeiras, afectadas, a Autoridade Bancaria Europea e a Xunta Europea de Risco Sistémico, do xurdimento dunha situación de emerxencia, incluída unha situación como a definida no artigo 18 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 e, en particular, naqueles casos en que exista unha evolución adversa dos mercados financeiros, que poida comprometer a liquidez no mercado e a estabilidade do sistema financeiro de calquera Estado membro da Unión Europea no cal fosen autorizadas entidades dun grupo suxeito á supervisión en base consolidada do Banco de España ou no cal estean establecidas sucursais significativas dunha entidade de crédito española, segundo se recollen na alínea g) seguinte.»

Catro. O número 2 bis do artigo décimo bis queda redactado como segue:

«2 bis. No marco da cooperación a que se refire o primeiro parágrafo da alínea d) do número anterior, o Banco de España, como supervisor en base consolidada dun grupo ou como autoridade competente responsable da supervisión das filiais dunha entidade de crédito matriz da UE ou dunha sociedade financeira de carteira matriz da UE en España, fará canto estiver no seu poder por alcanzar unha decisión conxunta sobre a aplicación do artigo 6.4 desta lei e do número 1 do presente artigo para determinar a adecuación do nivel consolidado de fondos propios que posúa o grupo en relación coa súa situación financeira e perfil de risco e o nivel de fondos propios necesario para a aplicación do artigo 11, a cada unha das entidades do grupo bancario e en base consolidada.

A decisión conxunta adoptarase nun prazo de catro meses a partir da presentación polo supervisor en base consolidada, ás demais autoridades competentes pertinentes, dun informe que inclúa a avaliación de riscos do grupo, de conformidade co artigo 6.4 e do número 1 do presente artigo. A decisión conxunta tamén tomará debidamente en consideración a avaliación de risco das filiais realizada polas autoridades competentes pertinentes conforme o artigo 6.4 desta lei e o número 1 do presente artigo e as reservas manifestadas polas demais autoridades competentes.

A decisión conxunta exporase nun documento que conteña a decisión plenamente motivada e que o Banco de España, cando sexa o supervisor en base consolidada, remitirá á entidade de crédito matriz da UE.

En caso de desacordo e por petición de calquera das demais autoridades competentes afectadas, o Banco de España, antes de adoptar a decisión a que se refire o parágrafo seguinte, consultará a Autoridade Bancaria Europea. O resultado da consulta non o vinculará.

En ausencia da referida decisión conxunta entre as autoridades competentes no prazo de catro meses, o Banco de España, cando exerza de supervisor en base consolidada, adoptará a decisión respecto á aplicación do número 1 do presente artigo, así como dos artigos 6.4 e 11 desta lei, sobre unha base consolidada, despois de tomar debidamente en consideración a avaliación de risco das filiais realizada polas autoridades competentes pertinentes e, se for o caso, o resultado da consulta á Autoridade Bancaria Europea, explicando toda variación significativa respecto do ditame recibido desta. Se ao final do período de catro meses algunha das autoridades competentes interesadas remitiu o asunto á Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, o Banco de España adiará a súa resolución e agardará pola decisión que a Autoridade Bancaria Europea poida adoptar de conformidade co artigo 19, número 3, dese regulamento. Posteriormente, resolverá conforme a decisión da Autoridade Bancaria Europea. O período de catro meses será considerado o período de conciliación no senso do artigo 19 do citado regulamento.

Igualmente, en ausencia da referida decisión conxunta, o Banco de España, como responsable da supervisión das filiais dunha entidade de crédito matriz da UE ou dunha sociedade financeira de carteira matriz da UE tomarán unha decisión sobre a aplicación do número 1 do presente artigo e dos artigos 6.4 e 11 desta lei, sobre unha base individual ou subconsolidada, despois de tomar debidamente en consideración as observacións e as reservas manifestadas polo supervisor en base consolidada e, se for o caso, o resultado da consulta á Autoridade Bancaria Europea, explicando toda variación significativa respecto do ditame recibido desta. Se ao final do período de catro meses algunha das autoridades competentes implicadas remitiu o asunto á Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, o Banco de España adiará a súa resolución e agardará pola decisión que a Autoridade Bancaria Europea poida adoptar de conformidade co artigo 19, número 3, dese regulamento. Posteriormente, resolverá conforme a decisión da Autoridade Bancaria Europea. O período de catro meses será considerado o período de conciliación no senso do artigo 19 do citado regulamento.

A decisión a que se refiren os dous parágrafos anteriores exporase nun documento que conteña as decisións plenamente motivadas e terán en conta a avaliación de risco, as observacións e as reservas manifestadas polas demais autoridades competentes ao longo do período de catro meses; o Banco de España, cando exerza de supervisor en base consolidada, remitirá o documento a todas as autoridades competentes afectadas e á entidade de crédito, matriz da UE ou filial afectada.

As decisións conxuntas a que se refire o parágrafo primeiro e as decisións dos supervisores en base consolidada doutros Estados membros da UE que afecten entidades de crédito españolas filiais dos grupos consolidados a que se refiran tales decisións terán idénticos efectos legais que as decisións adoptadas polo Banco de España.

A decisión conxunta a que se refire o parágrafo primeiro e as decisións adoptadas na falta dunha decisión conxunta de conformidade cos parágrafos cuarto e quinto serán actualizadas cada ano ou, en circunstancias excepcionais, cando unha autoridade competente responsable da supervisión de filiais dunha entidade de crédito matriz da UE ou unha sociedade financeira de carteira matriz da UE presenten ao supervisor en base consolidada unha solicitude por escrito completamente razoada de que se actualice a decisión sobre a aplicación do artigo décimo primeiro da presente lei. No segundo caso, poderán encargarse da actualización de modo bilateral o supervisor en base consolidada e a autoridade competente que presentase a solicitude.»

Cinco. O número 1 do artigo décimo quáter queda redactado do seguinte modo:

«1. O Banco de España establecerá, como supervisor en base consolidada, colexios de supervisores co obxecto de facilitar o exercicio das tarefas a que se refiren as alíneas a) a d) e f) do artigo 10 bis.2 e, de conformidade cos requisitos de confidencialidade previstos na lexislación aplicable e co dereito da Unión Europea, velará, se for o caso, por establecer unha coordinación e unha cooperación adecuadas coas autoridades competentes de terceiros países.

Os colexios de supervisores constituirán o marco en que se desenvolverán as seguintes tarefas:

- a) Trocar información entre autoridades competentes e coa Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 21 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010.
- b) Acordar a atribución voluntaria de tarefas e delegación voluntaria de responsabilidades, se proceder.
- c) Establecer programas de exame prudencial baseados nunha avaliación de riscos do grupo, conforme o artigo 10 bis.1.
- d) Aumentar a eficiencia da supervisión eliminando toda duplicación de requisitos prudenciais innecesarios, concretamente en relación coas solicitudes de información a

que se refiren os números 1 e 1 bis do artigo 6 do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas.

e) Aplicar de maneira coherente os requisitos prudenciais previstos na Directiva 2006/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio, en todas as entidades dun grupo bancario, sen prexuízo das opcións e facultades que ofrece a lexislación da Unión Europea.

f) Aplicar o artigo 10 bis.2.c) atendendo ao labor realizado noutros foros que poidan constituírse neste ámbito.»

Seis. O número 3 do artigo décimo terceiro queda redactado do seguinte modo:

«3. O Banco de España deberá comprobar se as entidades de crédito cuxa entidade dominante sexa unha entidade financeira con domicilio fóra da Unión Europea están suxeitas a unha supervisión en base consolidada por parte dunha autoridade competente dun terceiro país, que sexa equivalente á prevista nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento.

Para realizar esta comprobación, o Banco de España deberá ter en conta as orientacións elaboradas pola Autoridade Bancaria Europea para tal efecto. O Banco de España consultará a Autoridade Bancaria Europea antes de tomar unha decisión.

No caso de non se apreciar a existencia dun réxime de supervisión equivalente, resultará de aplicación ás entidades de crédito mencionadas no parágrafo anterior o réxime de supervisión en base consolidada previsto nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, o Banco de España poderá establecer outros métodos para a supervisión en base consolidada dos grupos a que se refire este número. Entre os ditos métodos figurará a potestade do Banco de España de exixir a constitución dunha entidade financeira dominante que teña o seu domicilio social na Unión Europea.

Os métodos deberán cumprir os obxectivos da supervisión en base consolidada definidos nesta lei e ser comunicados ás demais autoridades competentes implicadas, á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea.»

Artigo segundo. *Modificación do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas.*

O Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas, queda modificado como segue:

Un. O número 1 do artigo 6 queda redactado do seguinte modo:

«1. No exercicio das súas funcións de supervisión e inspección das entidades de crédito, o Banco de España colaborará coas autoridades que teñan encomendadas funcións semellantes en Estados estranxeiros e poderá comunicar informacións relativas á dirección, xestión e propiedade destas entidades, así como as que poidan facilitar o control de solvencia destas e calquera outra que poida facilitar a súa supervisión ou sirva para evitar, perseguir ou sancionar condutas irregulares. Igualmente, poderá subscribir, para tal efecto, acordos de colaboración.

No caso de que as autoridades competentes non pertencan a outro Estado membro da Unión Europea, a subministración destas informacións exixirá que exista reciprocidade e que as autoridades competentes estean sometidas a segredo profesional en condicións que, como mínimo, sexan equiparables ás establecidas polas leis españolas.

No caso de que as autoridades competentes pertencen a outro Estado membro da Unión Europea, o Banco de España facilitará ás interesadas, por propia iniciativa, calquera información que sexa esencial para o exercicio das súas tarefas de supervisión, e, cando se lle solicite, toda información pertinente para iguais fins.

A información a que se refire o parágrafo anterior considerárase esencial cando poida influír materialmente na avaliación da solidez financeira dunha entidade de crédito ou dunha sociedade financeira doutro Estado membro da Unión Europea, e incluírá, en especial:

- a) A identificación da estrutura do grupo con filiais ou participadas no correspondente Estado membro, e da estrutura accionarial das principais entidades de crédito dun grupo.
- b) Os procedementos seguidos para a recolla e verificación da información solicitada ás entidades do grupo.
- c) Evolucións adversas na situación de solvencia dun grupo ou das súas entidades que poidan afectar gravemente as súas entidades de crédito.
- d) Sancións por infraccións graves ou moi graves e medidas excepcionais adoptadas, en particular a solicitude de recursos propios adicionais conforme o previsto no artigo 11.3 da Lei 13/1985, do 25 de maio, e a imposición de limitacións ao uso de métodos internos de medición do risco operacional.

O Banco de España cooperará coa Autoridade Bancaria Europea para efectos da Directiva 2006/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio, de conformidade co Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión.

O Banco de España facilitará á Autoridade Bancaria Europea, logo de solicitude desta, toda a información necesaria para o desempeño das súas funcións de conformidade co artigo 35 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010.»

Dous. Engádense dúas novas alíneas m) e n) ao número 4 do artigo 6, que quedan redactadas da seguinte maneira:

«m) A información comunicada á Autoridade Bancaria Europea en virtude da normativa vixente e, en particular, a establecida nos artigos 31 e 35 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010. Non obstante o anterior, esta información estará suxeita a segredo profesional.

n) A información comunicada á Xunta Europea de Risco Sistémico, cando esta información sexa pertinente para o desempeño das súas funcións estatutarias conforme o Regulamento (UE) n.º 1092/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, relativo á supervisión macroprudencial do sistema financeiro na Unión Europea e polo que se crea unha Xunta Europea de Risco Sistémico.»

Artigo terceiro. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

A Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, queda modificada nos seguintes termos:

Un. O artigo 29 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 29. *Validez transfronteiriza do folleto.*

Sen prexuízo do disposto no artigo 30, o folleto aprobado pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, así como os seus suplementos, serán válidos

para a admisión a negociación en calquera Estado membro de acollida, sempre que a Comisión Nacional do Mercado de Valores o notifique á Autoridade Europea de Valores e Mercados e á autoridade competente de cada Estado membro de acollida de conformidade co establecido regulamentariamente.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores publicará na súa páxina web unha lista cos certificados de aprobación de folletos e dos seus posibles suplementos, así como unha ligazón, se procede, coa publicación deses documentos no sitio web da autoridade competente do Estado membro de orixe, ou no sitio web do emisor, ou no sitio web do mercado regulado.

Así mesmo, sen prexuízo do disposto no mencionado artigo 30, o folleto aprobado pola autoridade competente do Estado de orixe, así como os seus suplementos, serán válidos para a admisión a negociación en España, sempre que a citada autoridade competente o notifique á Autoridade Europea de Valores e Mercado e á Comisión Nacional do Mercado de Valores. Neste caso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores absterase de aprobar o folleto ou de realizar calquera procedemento administrativo en relación con el.»

Dous. Os números 1 e 2 do artigo 30 quedan redactados do seguinte modo:

«1. Cando España sexa Estado membro de acollida, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá informar a autoridade competente do Estado membro de orixe e a Autoridade Europea de Valores e Mercados se observa que o emisor ou as entidades financeiras encargadas da oferta pública cometeron irregularidades, ou se observa violacións das obrigas do emisor derivadas da admisión a cotización nun mercado secundario oficial.

2. No caso de que, a pesar das medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe ou debido a que esas medidas resultasen inadecuadas, o emisor ou a entidade financeira encargada da oferta pública persista na violación das oportunas disposicións legais ou regulamentarias, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, despois de informar a autoridade competente do Estado membro de orixe e a Autoridade Europea de Valores e Mercados, adoptará todas as medidas pertinentes para protexer os investidores. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará inmediatamente a Comisión Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados sobre as medidas adoptadas».

Tres. O número 4 do artigo 31 queda redactado do seguinte modo:

«4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores manterá actualizada e enviará á Autoridade Europea de Valores e Mercados e aos restantes Estados membros da Unión Europea a lista dos mercados secundarios oficiais, e comunicará, igualmente, calquera modificación da lista.»

Catro. O número 4 do artigo 31 bis queda redactado do seguinte modo:

«4. O ministro de Economía e Competitividade poderá revogar a autorización concedida a un mercado secundario oficial cando se dea algún destes supostos:

- a) Que o mercado non faga uso da autorización nun prazo de doce meses ou renuncie expresamente a ela.
- b) Que falte actividade no mercado durante os seis meses anteriores á revogación.
- c) Que obtivese a autorización valéndose de declaracións falsas ou de calquera outro medio irregular.
- d) Que deixe de cumprir os requisitos a que estaba subordinada a concesión da autorización.

e) Que incorra nunha infracción moi grave, de acordo co previsto no título VIII desta lei.

Toda revogación dunha autorización será notificada á Autoridade Europea de Valores e Mercados».

Cinco. O primeiro parágrafo do artigo 33.2 queda redactado do seguinte modo:

«2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá facer público inmediatamente o acordo de suspensión e informar a Autoridade Europea de Valores e Mercados e as autoridades competentes dos demais Estados membros en que se negocie ese instrumento para que acorden a suspensión da súa negociación nos seus mercados regulados, sistemas multilaterais de negociación e internalizadores sistemáticos baixo a súa supervisión, salvo cando puider causarse prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado.»

Seis. O primeiro parágrafo do artigo 34.2 queda redactado do seguinte modo:

«2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá facer público inmediatamente o acordo de exclusión e informar a Autoridade Europea de Valores e Mercados e as autoridades competentes dos demais Estados membros en que se negocie ese instrumento para que acorden a exclusión da súa negociación nos seus mercados regulados, sistemas multilaterais de negociación e internalizadores sistemáticos baixo a súa supervisión, salvo cando puider causarse prexuízo grave aos intereses dos investidores ou ao funcionamento ordenado do mercado.»

Sete. O número 1 do artigo 38 queda redactado do seguinte modo:

«1. O mercado secundario oficial español que pretenda establecer mecanismos noutro Estado membro da Unión Europea para o acceso remoto de membros desde ese Estado deberá comunicalo á Comisión Nacional do Mercado de Valores, que, no prazo dun mes desde a recepción da comunicación, a remitirá á autoridade competente dese Estado membro e facilitará esa información á Autoridade Europea de Valores e Mercados, en caso de que esta o solicite, de conformidade co procedemento e as condicións previstos no artigo 35 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Valores e Mercados), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/77/CE da Comisión. Así mesmo, por petición da dita autoridade competente, a Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicará, nun prazo de tempo razoable, a identidade dos membros do mercado secundario oficial establecido naquel Estado.»

Oito. O artigo 53 ter queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 53 ter. *Medidas preventivas.*

1. Cando España sexa Estado membro de acollida nos termos que se establezan regulamentariamente, a Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá informar a autoridade competente do Estado membro de orixe e a Autoridade Europea de Valores e Mercados se observa que o emisor, o tedor de accións ou outros instrumentos financeiros ou a persoa física ou xurídica aludida no número 2 do artigo 53, cometeu irregularidades ou incumpriu as obrigas a que se refiren os artigos 35, 35 bis, 53 e 53 bis desta lei.

2. No caso de que, ben porque a autoridade do Estado membro de orixe non adoptase medidas, ben porque a pesar das medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe ou debido a que as medidas resultaron

inadecuadas, a persoa indicada no número anterior persista na violación das oportunas disposicións legais ou regulamentarias, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, despois de informar a autoridade competente do Estado membro de orixe, adoptará todas as medidas pertinentes para protexer os investidores. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará inmediatamente a Comisión Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados sobre as medidas adoptadas.»

Nove. O número 6 do artigo 66 queda redactado do seguinte modo:

«6. Para que unha empresa de servizos de investimento, unha vez autorizada, poida iniciar a súa actividade, os promotores deberán constituír a sociedade e inscribila no Rexistro Mercantil e, posteriormente, no Rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores que corresponda. Cando se trate de empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas, bastará coa inscrición no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores notificará toda autorización concedida á Autoridade Europea de Valores e Mercados.»

Dez. A alínea b) do número 3 do artigo 71 queda redactada do seguinte modo:

«b) Un programa de actividades en que se especifiquen, entre outras cousas, os servizos de investimento, así como os servizos complementarios que se propón levar a cabo e a indicación de se se prevé utilizar axentes vinculados no territorio dos Estados membros en que pensa prestar servizos. Cando a empresa de servizos de investimento teña previsto utilizar axentes vinculados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicará, por petición da autoridade competente do Estado membro de acollida e nun prazo de tempo razoable, a identidade dos axentes vinculados que aquela teña intención de utilizar nese Estado membro. A Comisión Nacional do Mercado de Valores dará acceso a esa información á Autoridade Europea de Valores e Mercados, de conformidade co procedemento e conforme as condicións previstas no artigo 35 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.»

Once. O número 4 do artigo 71 queda redactado do seguinte modo:

«4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará a Comisión Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados das dificultades xerais a que se enfronten as empresas de servizos de investimento á hora de se estableceren ou de prestaren servizos de investimento nun Estado non membro da Unión Europea.»

Doce. O segundo parágrafo do número 1 do artigo 71 ter queda redactado do seguinte modo:

«No caso de que, a pesar das medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe, a empresa de servizos de investimento persista nunha actuación claramente prexudicial para os intereses dos investidores en España ou para o funcionamento correcto dos mercados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, despois de informar a autoridade competente do Estado membro de orixe, adoptará todas as medidas pertinentes, incluída a posibilidade de impedir que as empresas de servizos de investimento infractoras efectúen novas operacións en territorio español. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará sen demora sobre estas medidas á Comisión Europea e á Autoridade Europea de Valores e Mercados. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá instar a Autoridade Europea de Valores e Mercados a actuar de conformidade coas facultades que lle confire o artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.»

Trece. O parágrafo terceiro do número 2 do artigo 71 ter queda redactado do seguinte modo:

«Se, a pesar das medidas adoptadas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, a empresa continúa a infrinxir as disposicións contidas nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, despois de informar as autoridades competentes do Estado membro de orixe, poderá sancionala e, se for o caso, prohibirlle a realización de novas operacións en territorio español. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará a Comisión Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados sen demora sobre estas medidas. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá instar a Autoridade Europea de Valores e Mercados a actuar de conformidade coas facultades que lle confire o artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.»

Catorce. O número 3 do artigo 74 queda redactado do seguinte modo:

«3. A resolución que acorde a revogación será inmediatamente executiva. Unha vez notificada, a empresa de servizos interesada non poderá realizar novas operacións. A resolución deberá inscribirse no Rexistro Mercantil e no da Comisión Nacional do Mercado de Valores, e será notificada á Autoridade Europea de Valores e Mercados. Así mesmo, publicarase no «Boletín Oficial del Estado», e producirá desde entón efectos fronte a terceiros.»

Quince. Engádese un novo número 8 ao artigo 85, que terá a seguinte redacción:

«8. Os feitos constatados no exercicio das súas funcións de supervisión e inspección polo persoal autorizado da Comisión Nacional do Mercado de Valores terán valor probatorio, sen prexuízo das probas que en defensa dos seus respectivos dereitos ou intereses poidan sinalar ou presentar as persoas ou entidades interesadas.»

Dezaseis. O número 4 do artigo 90 queda redactado do seguinte modo:

«4. Exceptúanse da obriga de segredo regulada neste artigo:

a) O caso de que o interesado consinta expresamente a difusión, publicación ou comunicación dos datos.

b) A publicación de datos agregados para fins estatísticos, ou as comunicacións en forma sumaria ou agregada de maneira que as entidades individuais non poidan ser identificadas nin sequera indirectamente.

c) As informacións requiridas polas autoridades xudiciais competentes ou polo Ministerio Fiscal nun proceso penal, ou nun xuízo civil, ben que neste último caso a obriga de segredo se manterá en todo o relativo ás exixencias prudenciais dunha empresa de servizos de investimento.

d) As informacións que, no marco de procedementos concursais dunha empresa de servizos de investimento, sexan requiridas polas autoridades xudiciais, sempre que non versen sobre terceiros implicados na refluación da entidade.

e) As informacións que, no marco dos recursos administrativos ou xurisdicionais promovidos sobre resolucións administrativas ditadas en materia de ordenación e disciplina dos mercados de valores, sexan requiridas polas autoridades administrativas ou xudiciais competentes.

f) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar para o cumprimento das súas respectivas funcións ás comunidades autónomas con competencias en materia de bolsas de valores; ao Banco de España; á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións; ás sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais co obxecto de garantir o funcionamento regular destes; aos fondos de garantía de investidores; aos interventores ou síndicos dunha empresa de servizos de investimento ou dunha entidade do seu grupo, designados nos correspondentes procedementos administrativos ou

xudiciais, e aos auditores de contas das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos.

g) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar ás autoridades responsables da loita contra o branqueo de capitais en aplicación da Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, así como as comunicacións que, de modo excepcional, poidan realizarse en virtude do disposto nos artigos 93 e 94 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, logo de autorización indelegable do ministro de Economía e Competitividade. Para estes efectos, deberán terse en conta os acordos de colaboración formalizados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores con autoridades supervisoras doutros países.

h) As informacións requiridas por unha comisión parlamentaria de investigación, nos termos establecidos pola súa lexislación específica.

i) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores decida facilitar a un sistema ou cámara de compensación e liquidación dun mercado español, cando considere que son necesarias para garantir o correcto funcionamento deses sistemas ante calquera incumprimento, ou posible incumprimento, que se produza no mercado.

j) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar, para o cumprimento das súas funcións, á Autoridade Europea de Valores e Mercados, á Xunta Europea de Risco Sistémico, aos organismos ou autoridades doutros países en que recaia a función pública de supervisión das entidades de crédito, das empresas de seguros, doutras institucións financeiras e dos mercados financeiros, ou a xestión dos sistemas de garantía de depósitos ou indemnización dos investidores, sempre que exista reciprocidade, e que os organismos e autoridades estean sometidos a segredo profesional en condicións que, como mínimo, sexan equiparables ás establecidas polas leis españolas.»

k) As informacións que, por razóns de supervisión prudencial ou sanción das empresas de servizos de investimento e entidades ou institucións financeiras e mercados suxeitos ao ámbito desta lei, a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que dar a coñecer ao Ministerio de Economía e Competitividade ou ás autoridades das comunidades autónomas con competencias en materia de mercados de valores.

l) A información que a Comisión Nacional do Mercado de Valores publique de acordo co disposto no parágrafo sexto do artigo 69.6.

ll) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores facilite ás autoridades supervisoras españolas en materia enerxética e ás autoridades supervisoras do Mercado Ibérico da Enerxía Eléctrica e que sexan necesarias para o cumprimento das súas funcións de supervisión dos ditos mercados. Para estes efectos, deberán terse en conta os acordos de colaboración formalizados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores con outras autoridades. A información comunicada soamente poderá ser divulgada mediante consentimento expreso da Comisión.

m) A información comunicada á Autoridade Bancaria Europea en virtude da normativa vixente e, en particular, a establecida nos artigos 31 e 35 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión. Non obstante o anterior, a dita información estará suxeita a segredo profesional.

n) A información facilitada á Xunta Europea de Risco Sistémico, cando esta información sexa pertinente para o desempeño das súas funcións estatutarias conforme o Regulamento (UE) n.º 1092/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, relativo á supervisión macroprudencial do sistema financeiro na Unión Europea e polo que se crea unha Xunta Europea de Risco Sistémico.»

Dezasete. O artigo 91 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 91. *Cooperación da Comisión Nacional do Mercado de Valores coas autoridades competentes dos Estados membros da Unión Europea, a Autoridade Europea de Valores e Mercados e a Autoridade Bancaria Europea.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores cooperará con outras autoridades competentes da Unión Europea sempre que sexa necesario para levar a cabo as funcións establecidas nesta lei, facendo uso para tal fin de todas as facultades que a lei lle atribúe e as establecidas no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores prestará axuda a outras autoridades competentes da Unión Europea. En particular, trocará información e colaborará en actividades de investigación ou supervisión. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá exercer os seus poderes para fins de cooperación, mesmo en casos en que o comportamento investigado non constituía unha infracción da normativa vixente no Estado español.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores cooperará coa Autoridade Europea de Valores e Mercados. En particular, proporcionaralle sen demora toda a información que requira para o cumprimento das funcións que ten asignadas de conformidade co artigo 35 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.

1 bis. A Comisión Nacional do Mercado de Valores cooperará coa Autoridade Bancaria Europea para efectos da Directiva 2006/49/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, sobre a adecuación do capital das empresas de investimento e as entidades de crédito, de conformidade co Regulamento (UE) n.º 1093/2010.

2. Cando os mercados secundarios oficiais establezan mecanismos noutros Estados membros para permitir o acceso remoto e as operacións dese mercado, dada a situación dos mercados de valores no Estado membro de acollida, cobrasen unha importancia substancial para o funcionamento dos mercados e a protección dos investidores nese Estado, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a autoridade competente do Estado membro de acollida establecerán mecanismos de cooperación proporcionados.

Así mesmo, cando un mercado regulado doutro Estado membro establece en territorio español mecanismos para garantir o acceso remoto, e as operacións realizadas en España, dada a situación dos mercados de valores españois, cobrasen unha importancia substancial para o funcionamento dos mercados e a protección dos investidores en España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a autoridade competente do Estado membro de orixe do mercado regulado establecerán mecanismos de cooperación proporcionados.

Para os efectos do disposto neste número, entenderase que as operacións revisten unha importancia substancial cando se cumpra o disposto no artigo 16 do Regulamento (CE) n.º 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levaren un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos desa directiva.

3. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña motivos fundados para sospeitar que entidades non suxeitas á súa supervisión están a realizar ou realizaron no territorio doutro Estado membro actividades contrarias ás disposicións nacionais polas cales se traspuxese a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, notificarao da maneira máis específica posible á autoridade competente dese Estado membro e á Autoridade Europea de Valores e Mercados. Esta

comunicación entenderase sen prexuízo das competencias que poida exercer a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Así mesmo, cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha notificación da autoridade competente doutro Estado membro que teña motivos fundados para sospeitar que entidades non suxeitas á súa supervisión están a realizar ou realizaron en territorio español actividades contrarias a esta lei e ás súas disposicións de desenvolvemento, deberá adoptar as medidas oportunas para corrixir esta situación. Ademais, comunicará á autoridade competente notificante e á Autoridade Europea de Valores e Mercados o resultado da súa intervención e, na medida do posible, os avances intermedios significativos.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá pedir a cooperación doutras autoridades competentes da Unión Europea nunha actividade de supervisión, para unha verificación *in situ* ou unha investigación relacionada coas materias reguladas nas normas nacionais que traspoñan a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, así como coas materias relacionadas co Regulamento (CE) n.º 1060/2009. Cando se trate de empresas de servizos de investimento, autorizadas noutro Estado membro, que sexan membros remotos dun mercado secundario oficial, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá optar por se dirixir a elas directamente, caso en que informará debidamente a autoridade competente do Estado membro de orixe do membro remoto.

En caso de que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha solicitude relativa a unha verificación *in situ* ou a unha investigación, no marco das súas competencias:

- a) realizará ela mesma a verificación ou investigación;
- b) permitirá que a realicen as autoridades que presentasen a solicitude, ou
- c) permitirá que a realicen auditores ou expertos.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, en relación coas materias reguladas no capítulo II do título VII, ou na súa normativa de desenvolvemento, poderá pedir ás autoridades competentes doutros Estados membros que realicen unha investigación no seu territorio. Tamén poderá solicitar que se permita que membros do seu persoal acompañen o persoal da autoridade competente dese outro Estado membro no transcurso da investigación.

As autoridades competentes doutros Estados membros tamén poderán solicitar á Comisión Nacional do Mercado de Valores a realización de investigacións en relación coas materias sinaladas anteriormente e nas mesmas condicións.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá negarse a dar curso ás solicitudes de investigación a que se refire este, ou a que o seu persoal estea acompañado do persoal da autoridade competente doutro Estado membro, cando isto poida ir en prexuízo da soberanía, a seguranza ou a orde pública, ou cando se incoase un procedemento xudicial polos mesmos feitos e contra as mesmas persoas ante as autoridades españolas, ou cando sobre aqueles recaese unha sentenza firme dun xuíz ou tribunal español polos mesmos feitos. Neste caso, notificarase debidamente á autoridade competente que formulou o requirimento, facilitándolle información o máis detallada posible sobre o dito procedemento ou sentenza.

Todas as solicitudes de asistencia que se realicen ou se reciban ao abeiro do disposto neste número polas comunidades autónomas con competencia na materia tramitaranse a través da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Se a solicitude da Comisión Nacional do Mercado de Valores é rexeitada ou non se lle dá curso dentro dun prazo razoable, aquela poderá pólo en coñecemento. En caso de que unha solicitude fose rexeitada, a Autoridade Europea de Valores e Mercados poderá asistir as autoridades para chegar a un acordo, de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010, sen prexuízo das posibilidades

de denegación recollidas no parágrafo terceiro anterior deste mesmo número e da capacidade de actuación da Autoridade Europea de Valores e Mercados en caso de incumprimento do dereito da Unión, recoñecida no artigo 17 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.»

Dezaioito. O número 1 do artigo 91 bis queda redactado do seguinte modo:

«1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitará inmediatamente á Autoridade Europea de Valores e Mercados e ás autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea a información necesaria para o desempeño das súas funcións que estes lle requiran.»

Dezanove. Engádese un novo número 1 bis ao artigo 91 bis, coa seguinte redacción.

«1 bis. A Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitará á Autoridade Bancaria Europea toda a información necesaria para o desempeño das súas funcións de conformidade co artigo 35 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010.»

Vinte. O número 6 do artigo 91 bis queda redactado do seguinte modo:

«6. O disposto nos números anteriores non impedirá que a Comisión Nacional do Mercado de Valores transmita á Autoridade Europea de Valores e Mercados, á Xunta Europea de Riscos Sistémicos, observando as limitacións relativas á información específica sobre empresas concretas e para os efectos sobre terceiros países que se prevén no Regulamento (UE) n.º 1095/2010 e no Regulamento (UE) n.º 1092/2010, respectivamente, ao Sistema Europeo de Bancos Centrais e ao Banco Central Europeo, na súa condición de autoridades monetarias e, ao Banco de España, na mesma condición que os anteriores, así como na de autoridade responsable de supervisar os sistemas de pagamento e liquidación, a información confidencial necesaria para o exercicio das súas funcións. De igual modo, tampouco se impedirá ás ditas autoridades comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores a información que esta poida precisar para desempeñar as funcións que lle corresponden conforme a presente lei.»

Vinte e un. O segundo parágrafo do número 7 do artigo 91 bis queda redactado do seguinte modo:

«Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores remita unha solicitude de información á autoridade competente dun Estado membro e esta sexa rexeitada ou non se lle dea curso nun prazo razoable, porase en coñecemento da Autoridade Europea de Valores e Mercados. En caso de que unha solicitude de información fose rexeitada, a Autoridade Europea de Valores e Mercados poderá asistir as autoridades para chegar a un acordo, de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010, sen prexuízo das posibilidades de denegación recollidas no artigo 91 ter desta lei e da capacidade de actuación da Autoridade Europea de Valores e Mercados en caso de incumprimento do dereito da Unión, recoñecida no artigo 17 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.»

Vinte e dous. Engádese un novo número 9 ao artigo 91 bis, que queda redactado do seguinte modo:

«9. A Comisión Nacional do Mercado de Valores notificará á Autoridade Europea de Valores e Mercados a existencia dun procedemento de reclamacións para resolución extraxudicial dos conflitos dos usuarios de servizos financeiros en relación coa prestación de servizos de investimento e servizos auxiliares por empresas de investimento.»

Vinte e tres. O artigo 91 ter queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 91 ter. *Negativa a cooperar ou á troca de información.*

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá negarse a dar curso a unha solicitude de cooperación nunha investigación, unha verificación *in situ* ou unha supervisión conforme o número 4 do artigo 91 ou a trocar información conforme os números 1 a 5 do artigo 91 bis soamente en caso de que:

- a) a dita investigación, verificación *in situ*, supervisión ou troca de información poida atentar contra a soberanía, a seguranza ou a orde pública;
- b) se incoase un procedemento xudicial polos mesmos feitos e contra as mesmas persoas;
- c) se ditase xa unha resolución xudicial firme con respecto ás mesmas persoas e aos mesmos feitos.

En caso de denegación, a Comisión Nacional do Mercado de Valores notificarao debidamente á autoridade competente solicitante e á Autoridade Europea de Valores e Mercados, facilitando a maior información posible ao respecto.»

Vinte e catro. O parágrafo primeiro do número 1 do artigo 91 quáter queda redactado do seguinte modo:

«1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá celebrar acordos de cooperación que prevexan a troca de información coas autoridades competentes de terceiros países, sempre que a información revelada goce dunha garantía de segredo profesional ao menos equivalente á exigida en virtude do artigo 90 e exista reciprocidade. Esta troca de información deberá estar destinada á realización das tarefas encomendadas ás autoridades competentes. A Comisión Nacional do Mercado de Valores notificará á Autoridade Europea de Valores e Mercados a celebración dos acordos de cooperación a que se refire este número.»

Vinte e cinco. A alínea a) do número 1 do artigo 91 septies queda redactada do seguinte modo:

«a) Trocar información entre autoridades competentes e coa Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 21 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010.»

Vinte e seis. A alínea i) do artigo 92 queda redactada do seguinte modo:

«i) Un rexistro dos mercados secundarios oficiais, de cuxo contido e modificacións se informará os organismos supervisores dos demais Estados membros da Unión Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados.»

Vinte e sete. Engádesse un novo artigo 107 bis, que terá a seguinte redacción:

«Artigo 107 bis. *Información e notificación de infraccións e sancións administrativas.*

A Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitará cada ano á Autoridade Europea de Valores e Mercados información agregada relativa ás infraccións cometidas por incumprimento das obrigas desta lei, así como das sancións impostas.

No caso de que se divulgase publicamente unha medida administrativa ou unha sanción, a Comisión Nacional do Mercado de Valores notificará simultaneamente ese feito á Autoridade Europea de Valores e Mercados.»

Vinte e oito. O número 1 do artigo 127 queda redactado do seguinte modo:

«1. Cando España sexa Estado membro de acollida dun mercado regulado ou dun sistema multilateral de negociación e a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña motivos claros e demostrables para crer que o dito mercado regulado ou sistema multilateral de negociación infrinxe as obrigas derivadas das disposicións adoptadas en virtude da Directiva 2004/39/CE, comunicará os feitos á autoridade competente do Estado membro de orixe do mercado regulado ou do sistema multilateral de negociación.

No caso de que, a pesar das medidas adoptadas pola autoridade competente do Estado membro de orixe, ese mercado regulado ou sistema multilateral de negociación persista nunha actuación claramente prexudicial para os intereses dos investidores en España ou para o funcionamento correcto dos mercados, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, despois de informar a autoridade competente do Estado membro de orixe, adoptará todas as medidas pertinentes para a súa protección. Entre as medidas incluírase a posibilidade de impedir que o dito mercado regulado ou sistema multilateral de negociación poña os seus mecanismos ao dispor de membros remotos establecidos en España. A Comisión Nacional do Mercado de Valores informará sen demora a Comisión Europea e a Autoridade Europea de Valores e Mercados das medidas adoptadas. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá facer constar a situación ante a Autoridade Europea de Valores e Mercados, que poderá actuar de conformidade coas facultades que lle confire o artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010.»

Vinte e nove. O número 3 do artigo 128 queda redactado como segue:

«3. As accións agrúpanse en categorías sobre a base do valor medio aritmético das ordes executadas no mercado para aquela acción. A Comisión Nacional do Mercado de Valores publicará ao menos unha vez ao ano, mediante circular, a categoría de accións a que pertence cada acción e transmitirá á Autoridade Europea de Valores e Mercados.»

Artigo cuarto. *Modificación da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.*

A Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, queda modificada como segue:

Un. O artigo 23 bis queda redactado como segue:

«Artigo 23 bis.

A incoación de expedientes, cando afecte as sucursais de entidades de crédito autorizadas noutro Estado da Unión Europea, comunicárase ás autoridades supervisoras, a fin de que, sen prexuízo das sancións que procedan conforme a presente lei, adopten as medidas que consideren apropiadas para que a entidade poña fin á súa actuación infractora ou evite a súa reiteración no futuro. Resolto o expediente, o Banco de España notificará a decisión adoptada ás citadas autoridades e, cando implique unha sanción por infracción grave ou moi grave, á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea.»

Dous. O número 2 do artigo 49 queda redactado do seguinte modo:

«2. O Banco de España resolverá, mediante decisión motivada, no prazo máximo de tres meses a partir da recepción de todas as informacións. Salvo que o programa de actividades presentado recolla actividades non autorizadas á entidade, ou o Banco de España teña razóns para dubidar, visto o proxecto en cuestión, do adecuado das estruturas administrativas ou da situación financeira da

entidade de crédito, o Banco aprobará a solicitude. A falta de resolución en prazo equivalerá a unha denegación da pretensión.

O Banco de España comunicará o número e a natureza dos casos en que se producise unha denegación da pretensión a que se refire este artigo á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea.»

Artigo quinto. *Modificación da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.*

A Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, queda modificada nos seguintes termos:

Un. O primeiro parágrafo do artigo 6 queda redactado como segue:

«O Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores proporcionarán sen demora á Autoridade Europea de Valores e Mercados, logo de solicitude desta, toda a información necesaria para o desempeño das súas funcións conforme o disposto no artigo 35 do Regulamento (UE) n.º 1095/2010 e notificarán á Comisión da Unión Europea os sistemas recoñecidos en virtude da presente lei que estean xestionados por eles ou por entidades suxeitas á súa supervisión, e serán os organismos encargados de recibir ou enviar as comunicacións a que se refire o artigo 6, números 2 e 3, da Directiva 98/26/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de maio de 1998, sobre a firmeza da liquidación nos sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.»

Dous. O parágrafo segundo do artigo 16.3 queda redactado do seguinte modo:

«A dita comunicación será remitida polo Banco de España ou pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, segundo proceda, con carácter inmediato á Xunta Europea de Risco Sistémico, aos demais Estados membros e á Autoridade Europea de Valores e Mercados.»

Artigo sexto. *Modificación do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro.*

Engádesse un novo número 6 ao artigo 24 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, que terá a seguinte redacción:

«6. En caso de actividade transfronteiriza dos fondos de pensións de emprego, farase constar no rexistro administrativo de fondos de pensións os Estados membros en que desenvolvan a dita actividade, e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións comunicará esta información á Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación.

Así mesmo, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións notificará á Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación as decisións de prohibir as actividades de fondos de pensións de emprego adoptadas conforme o previsto nesta lei e que, en todo caso, deberán motivarse de maneira detallada e notificarse ao fondo de que se trate. Para tal efecto, notificará á dita Autoridade a revogación da autorización administrativa dos fondos de pensións de emprego, salvo que sexa motivada polas causas previstas no artigo 31.2, alíneas a) e c). Igualmente, notificará á dita Autoridade os requirimentos de cesamento de actividade de fondos de pensións de emprego non autorizados, así como as medidas administrativas de control especial consistentes na prohibición de admitir novos plans nos fondos ou novos partícipes ou achegas, e na prohibición de actividade transfronteiriza.»

Artigo sétimo. *Modificación da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro.*

A Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro, queda modificada nos seguintes termos:

Un. O artigo 6 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 6. *Cooperación entre autoridades competentes.*

1. As autoridades españolas competentes cooperarán entre si, co Comité Mixto das Autoridades Europeas de Supervisión e co resto de autoridades competentes no marco da supervisión adicional das entidades reguladas dos conglomerados financeiros suxeitos tanto a esta lei como ao resto das lexislacións nacionais ditadas en aplicación da Directiva 2002/87/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 2002.

2. Sempre que lles corresponda desempeñar a función de coordinador ou sexan responsables da supervisión en base consolidada dun grupo de entidades financeiras integrado nalgún dos conglomerados financeiros a que se refire o número anterior, as autoridades españolas competentes deberán establecer acordos de coordinación co resto de autoridades competentes do mesmo conglomerado financeiro, que poderán restrinxir a aquelas que se consideren relevantes, de acordo cos criterios que se determinen regulamentariamente.

Os ditos acordos poderán ampliar as funcións do coordinador e especificar os procedementos aplicables ao proceso de toma de decisións entre as autoridades competentes asinantes, así como os procedementos de cooperación con outras autoridades competentes.

Tamén deberán efectuar os referidos acordos cando, sendo autoridades competentes, sexan requiridas para isto polas autoridades doutros Estados membros da Unión Europea que desempeñen as funcións descritas no primeiro parágrafo deste número.

3. As autoridades españolas competentes intercambiarán co resto de autoridades competentes do mesmo conglomerado financeiro calquera información pertinente ou esencial para o exercicio da supervisión adicional. Regulamentariamente, determinarase o alcance mínimo da recompilación e intercambio da información a que se refire este número.

Este réxime de intercambio de información poderá estenderse aos bancos centrais, ao Sistema Europeo de Bancos Centrais, ao Banco Central Europeo e á Xunta Europea de Risco Sistémico.

As autoridades españolas competentes facilitarán sen demora ao Comité Mixto das Autoridades Europeas de Supervisión, logo de solicitude deste, toda a información necesaria para cumprir as súas obrigas conforme o disposto nos artigos 35 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión; do Regulamento (UE) n.º 1094/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/79/CE da Comisión; e do Regulamento (UE) n.º 1095/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Valores e Mercados), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/77/CE da Comisión, respectivamente.

4. As autoridades españolas competentes consultarán co resto de autoridades competentes do mesmo conglomerado financeiro, con carácter previo, a adopción

das seguintes medidas cando poidan ser relevantes para o exercicio do labor de supervisión adicional:

- a) Cambios na estrutura accionarial, organizativa ou de xestión das entidades reguladas do conglomerado financeiro que requiran a aprobación ou autorización das autoridades competentes.
- b) Sancións importantes ou medidas excepcionais.
- c) As demais que poidan establecerse regulamentariamente.

As autoridades españolas competentes poderán decidir non consultar en casos de urxencia ou cando a consulta poida comprometer a eficacia das decisións. En tal caso, informarán as demais autoridades competentes.

5. A autoridade competente, española ou doutro Estado membro, que desempeñe a función de coordinador dun conglomerado financeiro poderá dirixirse directamente ás entidades, reguladas ou non, do dito conglomerado, para obter calquera información que sexa pertinente para efectos da supervisión adicional. Cando unha información solicitada xa fose facilitada a unha autoridade competente en virtude da normativa sectorial aplicable, a autoridade que desempeñe a función de coordinador poderá obter a dita información daquela.

Sen prexuízo do anterior, as autoridades españolas competentes, por instancia da autoridade competente que desempeñe a función de coordinador, deberán solicitar ás entidades domiciliadas en España, reguladas ou non, dos conglomerados financeiros, calquera información que poida resultar pertinente para o exercicio do seu labor de coordinación, e remitirlle a dita información.

Igualmente, as autoridades competentes españolas que desempeñen a función de coordinador dun conglomerado poderán solicitar ás autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea calquera información que sexa pertinente para efectos da supervisión adicional en relación coa dita entidade dominante, ou as entidades, reguladas ou non, do conglomerado, domiciliadas no correspondente Estado membro.

6. O ministro de Economía e Competitividade poderá ditar as normas necesarias para asegurar unha adecuada coordinación e colaboración, nos termos establecidos neste artigo, entre as autoridades españolas competentes.»

Dous. Engádense dous novos parágrafos terceiro e cuarto ao artigo 8.1, que quedan redactados do seguinte modo:

«No caso previsto no parágrafo anterior, a autoridade española competente consultará as demais autoridades competentes pertinentes e dará cumprimento ás directrices aplicables elaboradas a través do Comité Mixto na medida do posible.

Cando algunha das autoridades competentes relevantes estea en desacordo coa decisión adoptada pola autoridade española competente segundo o teor do disposto neste número, aplicaranse os artigos 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do Regulamento (UE) n.º 1094/2010 e do Regulamento (UE) n.º 1095/2010, respectivamente. Así mesmo, aplicarase o dito artigo cando a autoridade española competente non sexa a coordinadora e estea en desacordo coa decisión adoptada polo autoridade competente que realiza as funcións de coordinador.»

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto lei 7/2012, do 9 de marzo, polo que se crea o Fondo para o financiamento dos pagamentos a provedores.*

O Real decreto lei 7/2012, do 9 de marzo, polo que se crea o Fondo para o financiamento dos pagamentos a provedores, queda redactado como segue:

Un. O número 2 do artigo 4 queda redactado do seguinte modo:

«2. Para tal fin, concédese un crédito extraordinario ao orzamento en vigor da sección 27, Ministerio de Economía e Competitividade, servizo 03 «Secretaría de Estado de Economía», programa 923 M «Dirección e servizos xerais de Economía e Facenda» capítulo 8 «Activos financeiros», artigo 87 «Achegas patrimoniais» concepto 872 «Achega patrimonial ao Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores» por importe de 1.500.000 miles de euros.

O crédito extraordinario a que se refire o parágrafo anterior financiarase con débeda pública.»

Dous. O número 3 do artigo 6 queda redactado nos seguintes termos:

«3. Sen prexuízo das competencias atribuídas ao Tribunal de Contas pola súa lei orgánica, a xestión económico-financiera do Fondo estará sometida ao control da Intervención Xeral da Administración do Estado, mediante auditorías públicas nos termos previstos na Lei 47/2003, do 26 de novembro.»

Tres. A disposición adicional segunda queda redactada como segue:

«Disposición adicional segunda. *Extensión do réxime fiscal da débeda pública.*

As emisións de débeda que puider levar a cabo o Fondo ao abeiro do previsto no artigo 4 desta lei terán o mesmo réxime fiscal que a débeda pública.»

Disposición derradeira segunda. *Títulos competenciais.*

Este real decreto lei dítase de conformidade co previsto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre lexislación mercantil, bases da ordenación do crédito, banca e seguros, e bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto lei incorpórase ao dereito español a Directiva 2010/78/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, pola que se modifican as directivas 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE e 2009/65/CE en relación coas facultades da Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), a Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación) e a Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Valores e Mercados).

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 23 de marzo de 2012.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY